

תראו, בלי ידיים! // סמול טוק

כשמישהו אמר לנדים עומר לחזור לג'ונגל, הוא דיבר איתו על קפה והם הפכו לחברים. הופעות, סיורים ושיחות מוכיחים לדעתו שמחאה לא-אלימה עובדת.

שיעסוק במחאה והתנגדות בלתי אלימה. ההתנגדות שלך, "[חור פלבנה](#)" אתה הולך לדבר בכנס בסודן נגד המשטר היתה בלתי אלימה? זה עבד

כן, זה עבד מצוין בתוך האוניברסיטה, והיה מאוד מאוד יפה שאנחנו מדברים עם הסטודנטים שם, ולפעמים גם יוצאים לדבר עם אנשים מהשכונה. יש המון אנשים בסודן שמשתמשים בנשק להביא שינוי. אנחנו התנגדנו לזה ואמרנו שיש סיכוי מאוד טוב שאנחנו יכולים לדבר ולשנות את המצב בלי להשתמש בנשק, והשתמשנו בכל מיני כלים – הצגות, מיוזיקל, קבוצות כאלה שאנחנו התחלנו לדבר ולעבוד בתוך "האוניברסיטה".

אז למה בעצם ברחת לפה?

המשטר שם לא רוצה שהדברים האלה יקרו, אז הם הורגים אנשים. ב-2010 הרגו חבר שלי באירוע "באוניברסיטה. הלכתי להתחבא והייתי מבוקש עד שיצאתי מהמדינה".

"ספר לי על ההצגה" אחד שחור חזק

אנשים לא יודעים בכלל, ממתי שאני באתי כאן לארץ, אני מסתובב ברחובות, באוטובוסים, נהגי מונית" למה באנו לכאן לארץ. הייתי במונית, נהג מונית שאל אותי 'למה אתה בעצם באת לכאן, אנחנו מדינה דיברתי'. 'קטנה, יש מספיק בעיות פה, למה לא נשאר במצרים עם החברים שלי, אמרתי 'אנחנו חייבים לעשות משהו, הישראלים בכלל לא יודעים למה אנחנו פה'. אמרתי שחייבים לעשות תאטרון. בהתחלה היה כל כך קשה, יש הרבה אנשים שלא יודעים מה זה תאטרון בכלל, גם אני לא הייתי כל כך שחקן. אבל אין מה לעשות, זה הדבר היחיד שאנחנו יכולים לעשות כדי לספר את הצלחנו לעשות את הקבוצה הזאת, הופענו 16. הסיפורים שלנו "בתי ספר, פעמים ברחבי הארץ, באוניברסיטאות

עצרו לכם שחקן

קוראים לו באבי, הוא מאוגנדה. הוא עובד ברחוב נווה שאנן, "והיה זוג אופניים בחוץ על העמוד. היו שוטרים שם, שאלו של מי האופניים, בבי אמר שהוא ממש לא יודע, אמרו, 'זה שלך, לא [Free Babi](#) שלך', עצרו אותו והלך לכלא לחודש. עשינו קמפיין של הצלחנו להוציא אותו מהבית כלא, אבל יש כאלה שגם נתנו אז הם הצליחו להרוס את הקבוצה הזאת, להם זימונים לחולות

”רשות האוכלוסין וההגירה. עכשיו אנחנו מנסים לגייס שחקנים חדשים

על מה אתה הולך לדבר בכנס

אני הולך לדבר על מאבק לא-אלים. זה מבוסס על הסיפור של האפריקאים בארץ, מה הכלים שאנחנו השתמשנו בהם להסביר לאנשים מה הבעיות שלנו, מה הדברים שאנחנו פוגשים בחיים היומיומיים שלנו. אחד מהדברים שתמיד היינו עושים לפני שאנחנו נלך, מתי שהיו המון הפגנות, בסוף 2013 עד אפריל להפגנה, היינו אומרים לאנשים – ‘כל בנאדם שאומר לך משהו ברחוב, תגיד לו “תודה רבה, אני אוהב אנחנו לא היינו מגיבים”. ‘אותך’’. כשאתה הולך להפגנה אומרים לך, ‘שחור, כושי, אתה רוצח, תלך מפה לדברים האלה, אנחנו מחייכים להם והולכים. בגלל זה ההפגנות האלו לא היו אלימות בכלל, כי הסברנו לאנשים בדיוק מה הם יכולים לעשות. אני הולך לדבר על הדברים האלה שעשינו אותם במאבק שלנו כאן בארץ”.

כשאתה מסתכל על היחס של הישראלים אליכם, אתה חושב שהמאבק הלא-אלים עובד

עדיין לא יודעים בדיוק, כן. זה עובד. הישראלים, אני לא מדבר על הממשלה אלא על החברה הישראלית” למה אנחנו פה, מה גרם לנו להגיע לכאן. התקשורת ממש משפיעה עליהם כאן בארץ, והם לא יודעים כלום, אז יש כאלה שאומרים לך ‘אתה ממש מסתנן’. יש אלימות מילולית הרבה ברחובות כאן בארץ. יש מישהו, לפני שלושה חודשים, שפגשתי אותו בדרך ואמר לי, ‘אתה כושי, אתה מסריח, תחזור לאפריקה, תחזור לג’ונגל’. אמרתי לו ‘אני רוצה להזמין אותך קפה’. הוא הסכים שנלך ונשתה קפה ביחד, וסיפרתי ועכשיו אנחנו חברים בפייסבוק, ולפעמים הוא מתקשר, לו את הסיפור האישי שלי, למה אני כאן בארץ בטלפונים. הבנאדם הזה שהיה אומר מילים כאלה, שהם ממש לא טובים, עכשיו הוא חבר, כמעט חבר. אז”כן, אני חושב שהדברים האלה עובדים, אם אנחנו ממשיכים לחייך

ב”מוסף הארץ”, 12.12.2014 ”[סמול טוק](#)” התפרסם במדור

<http://room404.net/?p=64444>